

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 29. Pontificis Constitutio adversus hanc provocationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

cum abducebant (*), Pontificii edicti executionem promoturi, ut vero satis simile est. Ceterum reliqui ex Clero tam regulari, quam sæculari in obsequio suis Superioribus debito immoti perstiterunt. Postea Venetorum Senatus in suo appellationis diplomate, ad Julii edictum respondebat maximis querelis contra Pontificem, & Galliarum Regem adductis.

Sæcul. XVI.
A. C. 1509.

§. XXIX.

Pontificis Constitutio adversus hanc provocationem.

Summus Pontifex, comperta Venetorum appellatione, mox die prima Julii a-
liam edidit Bullam, qua ejusmodi provo-
catio-

Raynald. hoc
ann. n. 13.
Bulla Julii
II. 22.

(*) Mirum sane! Ergone Venetorum Respublica divitiis adeo abundans appellationi suæ auctoritatem conciliare atque illius successum haud aliter, quam exigui spoliis a fugitivis corrafi auxilio promovere potuit? demum hæc Guicciardinus, quem Continuator allegat, tacet, alium non citat, & plusquam sexdecim Historicos hanc in rem consului, nullus tamen ejusmodi nugæ historiæ suæ inserere dignatur; quæ ergo fides adhibenda sit hisce, pluribusque aliis minus æqui animi motibus, prudentis Lectoris judicio relinquo.

Sæcul. XVI.
A. C. 1509.

cationem evertere conabatur, ac indignationem, quam inde concepit, luculenter testabatur hancque appellationem non nisi *damnatam audaciam, atque temeritatem* esse dicebat, addens: *asserunt inter cetera, eos Pii II. Prædecessoris constitutione non ligari, nisi in ipsa actuali appellatione se immiscuerint*; loquitur autem Papa de Constitutione, quam Pius II. in Congregatione Mantuana contra ejusmodi provocationes edidit, quarum tamen usum, utpote omni ævo in Ecclesia comprobatum, quo minus legitimus esset, præpedire haud valuit. Nihilominus Julius huic Pii Papæ Constitutioni majus robur accessurum ratus, si illam sua quoque auctoritate firmaret, eadem statuit, ut *præfata lex tam citra quam ultra montes quoad omnes tam Ecclesiasticas, quam sæculares personas, etiam Regali dignitate, ac Cardinalatus honore fulgentes, capitula, Universitates, communitates & Collegia, congregationes & Synodos, ac etiam parlamenta valere & perpetuo valeret*; simulque declarat, eam validam esse *cum suppletionem solemnitatis cujuslibet, etiam publicationis omissæ, ipsius quoque violatores & eorum quemlibet ultra pœnas impositas pro veris & indubitatis schismaticis, ac de Catholica fide male sentientibus habendos, pœnisque canonicis & legalibus contra tales impositis subjacere, &*

cum

eum Dathan, & Abiron damnationem habere statuit. Tandem vero concludit, Venetorum provocationes nullius roboris vel momenti esse, loca etiam quaecunque, ad quæ violatores ipsos declinare contigerit, ecclesiastico supponit interdicto.

Secul. XVI.
A.C 1509.

§. XXX.

Trivium a Venetis captum.

Cum interea summus Pontifex ita Venetos sacro fulmine percelleret, Galliarum Rex, nequidem expectato foederatorum auxilio, victoriarum cursum continuavit, atque exercitum facile quadraginta armatorum millibus validum in aciem eduxit; recensabat enim duo cataphractorum, seu Helvetiorum, & plusquam duodecim peditum millia, qua Vasconum, qua Mediolanensium, præter plurimas alias legiones. Interim vero Veneti impetu facto Trivium brevi ad tantas redegerunt angustias, ut cives ultra resistendo impares deditioem facerent. Tardius equidem Galliarum Rex laborantis oppidi calamitatem comperebat, sine moræ tamen dispendio opem laurus accurrit; verum præcisa erat temporis opportunitas; oppidani enim jamjam die nona Maji se suaque victoris arbitrio permiserunt, iniquo licet Gallorum fato, quippe Veneti direpta urbe præsi-

Bembo lib. 7.
Justiniani
lib. II.
S. Gelas.
hist. Ludov.
XII.

San Gelas.
l. c.